

hoz, de ragaszkodik hozzá, hogy a lelkészek is kapjanak ruhasegélyt.

Dr. Kelemen Béla főispán félnyolckor szavazás alá bocsátotta a kérdést és pedig apró részletekben. Az első kérdésre, hogy a nem szorosan vett közigazgatási tisztviselők ugyanolyan segélyt kapjanak-e, mint a szorosan vettek, *egyhangú igennel* felelt a közgyűlés. A második kérdés az volt, hogy pótadóból fedeztesék-e a ruhasegély, avagy kölcsönből? *Husz igen* szavazattal *husz nem* állt szemben, mire a főispán döntött a 12 százalékos pótadó mellett. A harmadik kér-

dés az volt, hogy azok fizessék-e a pótadót, akik 100 koronán felüli egyenes állami adót fizetnek, avagy mindenki. A közgyűlés 22 szavazattal 13 ellen kimondta, hogy mindenki fizessék. Késző ama indítványát, hogy a lelkészek is kapjanak ruhasegélyt, nem fogadta el a közgyűlés. Az utolsó szavazás a birtokon kívüli felebbezés, vagyis az azonnali kiízetés fölött volt, de ezt a közgyűlés *elvetette*.

Szavazás után az elnöklő főispán a tanácskozást berekesztette és folytatását csütörtök délután 5 órára halasztotta.

Igenis a nőkről nélkülük kell döntenet, mert ők maguk nem lennének képesek erre. Ezután Csemez István szólalt fel. A nők választójoga ellen nyilatkozott. Simontsits Elemér ezután délután kettőkor délután 4 óráig felüggesztette az ülést.

(A délutáni ülés.)

Délután 4 órakor Szász Károly nyitotta meg az ülést. Balogh Jenő új 3-ik szakaszt javasol, amelyben felsorolja, hogy kiknek kíván választójogot adni. Lukács György ugyancsak módosítást ajánl, majd gróf Andrássy Gyula szólal fel. A nőkről beszél, akiknek a parlamentben nincs képviselőjük, pedig erre feltétlenül szükségük van. Támogatja a miniszterelnök álláspontját, aki azt mondta, hogy nem a nőknek, hanem a parlamentnek van szüksége a nők választójogára. A politikai irányt a nők választójoga nem fogja megváltoztatni, mert a nők szavazatai még fog-nak oszlani. Az esetben, ha a Ház elvetné a miniszterelnök javaslatát, javasolja, hogy a nők választójoga külön törvényben szabályoz-tassék és a miniszterelnök utasíttassék, hogy az erre vonatkozó törvényjavaslatot még 1918-ban terjessze a Ház elé.

Öt perc szünet után Wekerle miniszterelnök szólal fel. Kijelenti, hogy nem akar polemizálni az egyes szónokokkal, csakis álláspontját kívánja körvonalozni a szavazás előtt. Javaslatában oly formát választott, a mely elfogadásra számíthat. Azért tette azt a javaslatot, mert ha nem volna minden megvalósítható, vigyünk keresztül annyit, a mennyi megvalósítható. A javaslatban a hadi özvegyek bent voltak, de ő mellőzte azért, mert egyrészt ugysem fogadták volna el, másrészt a hadiözvegyek jogcíme idővel megszűnt volna. Azért ellenzi a feleségek választójogát, mert az tulajdonképen pluralitás lenne. Lukács javaslata mellé áll épügy, mint Vázsonyi javaslata mellé.

Giesswein Sándor felhívja a képviselőházat arra, hogy a szavazásnál ne a választójog mellett szenvedélyesen korteskedő nőket lássák, hanem idézzék fel édesanyjuk alakját és ne féljenek attól, hogy a választójog a családi életet meg fogja zavarni. A miniszterelnök javaslatát elfogadásra ajánlja.

(A szavazás.)

Ezután megkezdődött a szavazás. A miniszterelnök javaslatát 161 szavazattal 96 ellenében elvetették, ugyisintén a 11 beadott módosítást is. Andrássy javaslata felett névszerinti szavazást kértek, amit az elnök elrendelt. A szavazás eredménye, hogy 156 szóval 96 ellenében elvetették Andrássy indítványát.

Elnök ezután a vitát berekeszti. Csütörtökön folytatják a 3. szakasz tárgyalását.

Nem szavazták meg a nők választójogát.

— Interpellációk. — Wekerle a salzburgi tárgyalásokról és a békéről. — A bírák, ügyészek 1800, a jegyzők 400 korona rendkívüli pótlékot kapnak. — A képviselőház ülése. —

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)

A képviselőház szerdai ülését háromnegy-tizenegykor nyitotta meg Szász Károly elnök. Az elnöki előterjesztések során bejelentette, hogy Návay Lajos egészségi állapotára való tekintettel négy heti szabadságot kér. A Ház megadta a szabadságot. Bemutatta az elnök Pálffy Józsefnek, Szeged első kerülete képviselőjének levelét, amelyben bejelenti, hogy a Szeged városnál viselt árvaszéki elnöki állásból folyó összeférhetetlenségi helyzetét megszüntette. Bejelentette végül, hogy ifjabb Ugron Ákos oláhfalusi képviselő mandátuma ellen panaszt emeltek.

Nagy Vince sürgős interpelláció előterjesztésére kért engedélyt az igazságügyminiszterhez és a pénzügyminiszterhez a bírák és ügyészek státuszrendezéséről és külön pótlék engedélyezéséről. Az elnök megadta az engedélyt az interpelláció előterjesztésére.

(A békeszerződések.)

Wekerle Sándor miniszterelnök betér-jeszti az Oroszországgal, Finnországgal és Romániával kötött békeszerződésekről és az ezzel kapcsolatos különböző pótszerződések

becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot. Indítványozza, hogy az Oroszországgal és Finnországgal kötött békeszerződést együttesen tárgyalja le az igazságügyi és közgazdasági bizottság, a Romániával kötött békeszerződést pedig szintén együttesen tárgyalja az igazságügyi, közgazdasági és közlekedésügyi bizottság.

A Ház az indítvány értelmében határoz.

(A pénzügyminiszter törvényjavaslatai.)

Popovics Sándor pénzügyminiszter hat törvényjavaslatot terjesztett be és pedig a Magyar Földhitelintézet által engedélyezett vízszabályozási és talajjavítási kölcsönről, egy másik törvényjavaslatot a szénadóról, továbbá a sójövedelmekre vonatkozó rendeletek és vámok megváltoztatásáról, az Osztrák-Magyar Bank által fizetendő hadinyereségadóról, a valutaalap javadalmazásáról és a közszolgálati alkalmazottak és nyugdíjasok fizetését terhelő tartozások rendezéséről. (Eljenzés), végül pedig a Pénzügyminiszteri Központ-ra vonatkozó 1916. évi XII. t.-c. egyes rendelkezéseinek a módosításairól.

Vita a nők választójogáról.

Ezután áttértek a napirendre, a nők választójogának tárgyalására.

Szabó István (nagyatádi): Félreértett szavainak helyreigazítása címén szólal fel. Pénteken tartott beszédének egyes részleteit — mondja — Wekerle miniszterelnök és gróf Károlyi Mihály félremagyarázták. Felolvassa a miniszterelnök beszédének reá vonatkozó beszédét, amely így hangzik: „Mindenkinek joga van felháborodni a megpuhka-dásig...”

Fényes László: Parlamenti tilus!

Szabó István: „...És csodálkozhatik a sajátításig, de nem ismeri el azt a jogot, hogy egyoldalú osztályérdeket toljanak előtérbe és nincsen joga (Szabó Istvánnak) a fala nevében beszélni.” Kinek van joga a falu nevében beszélni, ha nem neki?

Kun Béla: A bankároknak, akik kiveszik a földet a nép lába alól.

Szabó István hosszas polémiába bocsátkozik, mire az elnök figyelmezteti, hogy csak helyreigazíthatja a szavait, újabb polémiát azonban nem kezdhet.

Ha így beszélt volna ő, ahogyan a miniszterelnök beszélt, azt mondták volna rá, hogy így csak egy paraszt beszélhet. Tiltakozik ez ellen az utszéli hang ellen.

Órgróf Pallavicini György gróf Bethlen István multkori felszólalásának reá vonatkozó részére reflektál.

Béla Henrik kifejté, hogy a nők munkáját sem erkölcsileg, sem anyagilag nem értékelik. Ezen változtatni kell és már ezért is híve a nők választójogának.

Béla Henrik után Meskó Zoltán szólal fel. Elismeri a női munka érdemeit, de helyteleníti, hogy a nőket igazi hivatásukról el-

távolítsák. Ellene van a nők választójogának és azt nem is fogja megszavazni.

Ezután Vázsonyi Vilmos szólal fel. A nők választójogáról szólva kifejtette, hogy a női nemből való születés nem lehet akadály annak, hogy a nő a legfontosabb közjogi funkciót, az uralkodást teljesítse. Viktória angol királyné évtizedekig uralkodott és nem rosszul. Tiltakozik a konzervatívok amaz állítása ellen, mintha a nők nagy része nem akarná a nők választójogát. A miniszterelnök javaslata a nők választójogáról osztályválasztójogot statuál. A legnagyobb felháborodással utasítja vissza azt az inszinnációt, mintha őt a választóreform megalkotásánál más szempontok vezették volna, mint a demokrácia és a nemzet érdeke. Követeli a nők választójogának oly értelemben való megadását, ahogy javaslatában ő kontempniálta. Csodálja, hogy a mai viszonyok között vannak nők, akik ráérnek a választójogért harcot csinálni. Ma nem az a nő helyzete a társadalomban, mint volt 20 évvel ezelőtt. A háborút sem tudtuk volna folytatni a nők munkája nélkül. Visszautasítja Meskó Zoltán inszinnációját, hogy őt felekezeti szempontok irányították.

Landauer Béla félreértett szavait magyarázza helyre, majd Lakatos Gyula szólal fel. Kijelenti, hogy elvi kifogást már nem lehet tenni a nők választójoga ellen és előbb-utóbb meglesz a nők választójoga. A miniszterelnök javaslatát elfogadja. Hegedüs Kálmán ellene van a nők választójogának, mert a nők oly féktelenül izgatnak, hogy azt már nem lehet tűrni. Cáfolja Vázsonyi érveit. A nők munkáját elismeri, de ez más kérdés.

Szenzáció! Cütörtökön Szenzáció!
lép fel először.

! Barula !

idomított kutyaival
és majmaival a

Belvárosi Kabarében.